

Sygn. akt IV U 452/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 października 2013r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Jacek Witkowski

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 4 października 2013r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania S. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 7 maja 2012 r. (Nr (...))

w sprawie S. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty rodzinnej

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 452/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 07.05.2012 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił wnioskodawcy S. W. przyznania prawa do renty rodzinnej po ojcu E. W., albowiem całkowita niezdolność do pracy wnioskodawcy i niezdolność do samodzielnej egzystencji powstała w okresach o których mowa w art. 68 ust. 1 pkt. 1 lub 2 ustawy z dnia 17.12.1998 roku o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2009 r. Nr 153 poz. 1227).

Od decyzji tej odwołanie złożył ubezpieczony S. W., który wnosił o jej zmianę twierdząc, że jego całkowita niezdolność do pracy powstała przed 16 rokiem życia, ponadto odwołujący się argumentował, że ma przyznane prawo do renty socjalnej.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosił o jej oddalenie powołując się na orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS, która orzeczeniem z dnia 25.04.2012 roku orzekła o całkowitej niezdolności do pracy, jednakże wskazała, iż niezdolność ta powstała po dniu 19.07.1991 roku tj. po ukończeniu 16 roku życia, a ponadto niezdolność ta nie powstała w trakcie pobierania nauki w szkole tj. w okresie od 1.09.1991 roku do dnia 31.08.1995 roku. Pozwany Oddział ZUS przytoczył treść art. 68 ust. 1 ustawy o FUS argumentując, iż wnioskodawca nie spełnia zawartych w tym przepisie przesłanek.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Ubezpieczony S. W. ur. (...) jest uprawniony do renty socjalnej od 1.10.2003 roku do chwili obecnej. W dniu 18.01.2012 roku S. W. złożył wniosek do pozwanego Oddziału ZUS o przyznanie mu prawa do renty rodzinnej po zmarłym w dniu 12.01.2012 roku ojcu E. W.. Pozwany organ rentowy przeprowadził postępowanie orzecznicze w trakcie którego S. W. został przebadany przez Komisję Lekarską ZUS, która rozpoznała u niego organiczne zaburzenie zachowania i nastroju, padaczkę, bóle głowy (k. 53 – 54 a.l). Komisja Lekarska stwierdziła, że ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy do dnia 28.02.2015 roku przy czym całkowita niezdolność do pracy powstała po ukończeniu 16 roku życia i nie powstała w okresie pobierania nauki szkolnej, którą to naukę ubezpieczony pobierał do 31.08.1995 roku. Orzeczenie to stało się podstawą do wydania zaskarżonej decyzji z dnia 7.05.2012 roku (k. 23 a.r.).

W toku postępowania odwoławczego Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy neurologa, psychiatry oraz psychologa (k. 9 a.s.). Biegli wymienionych specjalności po przebadaniu wnioskodawcy oraz po zaznajomieniu się z dokumentacją medyczną z jego dotychczasowego leczenia, zdiagnozowali u niego następujące schorzenia: padaczkę, organiczne zaburzenia osobowości i zachowania. W ocenie biegłych ubezpieczony jest osobą całkowicie niezdolną do pracy i niezdolność ta powstała po 16 roku życia. W uzasadnieniu opinii biegli stwierdzili, że opiniowany leczony był od 18 roku życia nieregularnie z przyczyn psychiatrycznych. W badaniu stwierdzili oni objawy organicznego uszkodzenia ośrodkowego układu nerwowego, których to stopień nasilenia powoduje całkowitą niezdolność do pracy z powodów psychiatrycznych. Dalej biegli podkreślili, iż padaczka u S. W. rozpoznana była w 6 roku życia jednakże napady padaczkowe powodowały i powodują częściową niezdolność do pracy opiniowanego.

Na rozprawie ubezpieczony oświadczył, że nie zgadza się z opinią biegłych odnośnie daty powstania całkowitej niezdolności do pracy. Jego zdaniem niezdolność ta powstała w okresie kiedy uczęszczał do zasadniczej szkoły zawodowej tj. po ukończeniu 16 roku życia (k. 19 a.s.). Sąd zobowiązał biegłych do wydania jednoznacznej opinii czy istniały podstawy do przyjęcia daty powstania całkowitej niezdolności do pracy ubezpieczonego w okresie pobierania nauki szkolnej po ukończeniu 16 roku życia. Biegli w opinii uzupełniającej stwierdzili, iż brak jest takich podstaw (k. 22 a.s.). W toku dalszego postępowania dowodowego ustanowiona przez ubezpieczonego pełnomocnik złożyła wnioski dowodowe o zażądanie dodatkowej dokumentacji medycznej z leczenia psychiatrycznego z lat 1994 i 1996 z (...) w Ł. (k. 24 – 25 a.s.). Dokumentacja ta została przez wymienioną placówkę służby zdrowia nadesłana (k. 32 – 50 a.s.). Sąd po raz kolejny zobowiązał dotychczasowy zespół biegłych do wydania pisemnej opinii uzupełniającej w której wypowiedzą się co do dokumentów medycznych nadesłanych z (...) w Ł.. Biegli w opinii uzupełniającej stwierdzili, że załączona dokumentacja nie wnosi niczego nowego i podtrzymali swoją pierwotną opinię (k. 52 a.s.). Do opinii tej zastrzeżenia złożyła pełnomocnik ubezpieczonego zarzucając, iż opinia ta nie jest wyczerpująca, albowiem biegli nie wyjaśnili etiologii choroby psychicznej i w związku z tym brak było możliwości oceny prawidłowości wskazania daty początku niezdolności do pracy określonej przez dotychczasowych biegłych (k. 61 – 62 a.s.). W tym samym piśmie procesowym zawarty został wniosek dowodowy o wywołanie opinii innych biegłych tych samych specjalności. Sąd uwzględnił ten wniosek dowodowy uznając częściowo argumentację pełnomocnika ubezpieczonego, iż dotychczasowa opinia nie jest odpowiednio wyczerpująca i nie udziela pełnej odpowiedzi na postawione pytania. Powołany nowy zespół biegłych lekarzy sądowych zbadał ubezpieczonego oraz zaznajomił się z całością dokumentacji lekarskiej z jego dotychczasowego leczenia i rozpoznał u niego: padaczkę, dysfunkcje organiczne OUN, funkcjonowanie intelektualne na poziomie pogranicza normy i upośledzenia umysłowego w stopniu lekkim a także organiczne zaburzenia osobowości i zachowania (k. 71 a.s.). W ocenie tych biegłych ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy z ogólnego stanu zdrowia okresowo do sierpnia 2013 roku przy czym niezdolność ta powstała po 16 roku życia. W uzasadnieniu opinii biegli stwierdzili, że z powodu padaczki był on osobą jedynie częściowo niezdolną do pracy zarobkowej. Deficyty spowodowane organicznymi zaburzeniami osobowości i zachowania czynią go całkowicie obecnie niezdolnym do pracy. Do opinii tej również zostały zgłoszone zastrzeżenia ze strony pełnomocnika ubezpieczonego, która to zarzuciła, iż w swojej opinii biegli nie odnieśli się do dokumentów dotyczących leczenia psychiatrycznego z lat 1994 – 1998. W związku z tym Sąd zobowiązał biegłych do odniesienia się do zgłoszonych zarzutów w opinii uzupełniającej (k. 83 a.s.). Biegli wydali pisemną opinię uzupełniającą w której szczegółowo udzielili odpowiedzi na pytania zawarte w piśmie procesowym pełnomocnika ubezpieczonego (k.86 – 87 a.s.). W konkluzji opinii uzupełniającej biegli jednoznacznie stwierdzili, że na podstawie dostępnej niepełnej dokumentacji medycznej nie sposób jest ustalić dokładnej daty powstania u opiniowanego całkowitej niezdolności do pracy. Według

biegłych niezdolność ta nie była obecna u badanego przez 16 rokiem życia lub w okresie pobierania przez niego nauki szkolnej. Całkowita niezdolność do pracy według biegłych powstała już po dacie badania psychologicznego przeprowadzonego w 1998 roku. Na kolejnej rozprawie pełnomocnik ubezpieczonego kwestionowała również opinię uzupełniającą dotychczasowych biegłych twierdząc, że nie jest ona miarodajna w zakresie daty powstania całkowitej niezdolności do pracy (k. 97 a.s.). Pełnomocnik złożyła wniosek dowodowy o przeprowadzenie dowodu z opinii innych biegłych psychiatry i psychologa. Sąd oddalił ten wniosek dowodowy.

W ocenie Sądu Okręgowego zebrany w sprawie materiał dowodowy w postaci opinii dwóch zespołów biegłych tych samych specjalności jest wystarczający do ustalenia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sporu tj. co do daty powstania całkowitej niezdolności do pracy ubezpieczonego. Opinie obydwu zespołów biegłych są ze sobą zbieżne zarówno w zakresie rozpoznanych schorzeń jak i daty ich powstania. Opinia drugiego zespołu biegłych jest pełniejsza ponieważ biegli ci szczegółowo w opinii uzupełniającej odnieśli się do wszystkich kwestii związanych z etiologią schorzenia psychiatrycznego. Udzielili szczegółowych odpowiedzi na pytania postawione przez pełnomocnika ubezpieczonego. Zdaniem Sądu w szczególności opinia uzupełniająca jest miarodajnym i obiektywnym dowodem pozwalającym na przyjęcie, iż całkowita niezdolność do pracy wnioskodawcy nie powstała ani przed ukończeniem 16 roku życia ani też w trakcie pobierania nauki szkolnej. Nowe dokumenty, które zostały uzyskane z (...) nie pozwoliły na wskazanie, że całkowita niezdolność powstała w czasie pobierania nauki szkolnej. Opiniujący podkreślili, iż dokumentacja lekarska, która mieli do dyspozycji nie pozwalała na stwierdzenie, że całkowita niezdolność do pracy powstała w okresie pobierania nauki szkolnej. W tej sytuacji Sąd uznał, że wniosek o powołanie kolejnego zespołu biegłych psychiatry i psychologa jest niecelowy, ponieważ opiniujący dotychczas biegli opiniowali w sposób stanowczy i jednoznaczny, a nie jest dopuszczalne powoływanie kolejnych biegłych tych samych specjalności tylko dlatego, że strona jest niezadowolona z wniosków zawartych w opinii. Dlatego też Sąd podziеляjąc wnioski obydwu zespołów biegłych ustalił, że całkowita niezdolność do pracy ubezpieczonego nie powstała ani przed 16 rokiem życia ani też w okresie pobierania nauki w szkole tj. w okolicznościach o których mówi przepis art. 68 ust. 1 pkt. 1 i 2 ustawy o FUS. Podkreślić należy, iż fakt uzyskania prawa do renty socjalnej przez ubezpieczonego nie rzutuje bezpośrednio na ocenę uprawnień do renty rodzinnej, albowiem dla potrzeb uzyskania prawa do renty socjalnej w myśl art. 4 ustawy o rencie socjalnej wymagane jest aby niezdolność powstała przez 18 rokiem życia, jednakże nie ma wymogu aby była to całkowita niezdolność do pracy przez ukończeniem 18 roku życia.

Z tych względów Sąd z mocy art. 477¹⁴ § 1 kpc orzekł o oddaleniu odwołania.